

పురుషులకు ప్రత్యేకం

మీనా అంతరాంతరాలలో ఏదో ఒక అభిద్రతాభావం మొదలయింది. తను ఇండియాలో పోస్ట్ గ్రాడ్యుయేషన్ చేసింది. తన తల్లి దండ్రులు ఇండియాలో ఉన్నత స్థాయిలో ఉండి తనను ఎంతో గౌరవంగా పెంచటమే కాకుండా గౌరవంగా కూడా పెంచారు. ఆ గౌరవాన్ని పురస్కరించుకునే తనకు అమెరికా నుండి తెచ్చిన సంబంధం ముందు వెనుక చూడకుండా తన తల్లిదండ్రులు తెచ్చిన వరుడికి తలవంచింది మీనా.

అందరూ సంతోషంతో తనను అమెరికాకు పంపిస్తుంటే ఏదో తెలియని బాధ, తనవారిని వదిలి వది వేల మైళ్ళ కవతలకి వెళుతున్నామన్న దిగులు మిళితమై మీనా కళ్ళలో నీళ్ళు తిరిగాయి. ఇండియాలో ఏదో మూల అంటే... కాష్మీరులో ఉన్నా, తనో... తనవారో అనుకున్నప్పుడు రావచ్చు. కానీ, ఇది విదేశాలకు సంబంధించింది. ఇటు వాళ్ళు అటు రావాలన్నా... అటువాళ్ళు ఇటు రావాలన్నా పాన్ పోర్టు, విసా, ఎయిర్ టైమ్స్ లో అకామడేషన్, ఇలా చాలా గొడవలున్నాయి. అన్నీ తెలిసినా అన్నిటికీ తలవంచింది మీనా, తనని కని పెంచిన తల్లి దండ్రుల కోసం.

బాధపడుతున్న మీనాను తన బాహువుల్లో తీసుకున్నాడు ఆమె భర్త రామం. పది మందిలో తనను అలా బహిరంగంగా చేతులోనికి తీసుకొని ఊరడించటం మీనాలో నీగ్గు బెరుకు కలిసిన ఓ అహం తలెత్తింది. మెల్లగా భుజం మీది అతని చేతిని తొలగించింది. బిత్తరపోయి చూశాడు ఆమె భర్త.

★ ★ ★

“ఏవండీ ఓ మాట” అప్పుడే ఆఫీసుకు వెళుతున్న రామంను పిలిచింది మీనా.

“ఏమిటి?” అంటూ అసహనంగా అడిగాడు రామం.

“అబ్బే ఏమీ లేదు.. ఈ పెన్నుకి ఓ రీఫిల్ కావాలి. మీరు ఆఫీసు నుంచి వచ్చేటప్పుడు తప్పకుండా తీసుకురండి” అని ఓ స్వతంత్రంతో కలిసిన గౌరవంతో అడిగింది మీనా.

రామం ఆమెనూ ఆ పెన్నును ఎగిరిగా చూశాడు. “అప్రైరాల్ ఇదో పాత ఇండియన్ రీఫిల్ పెన్ను. దీన్ని పెద్ద ఆస్థిలాగా ఇండియా నించి పట్టుకొచ్చావా? ఇదుగో గోల్డ్ క్రాన్ పెన్ను. దీని ధర 50 డాలర్లు అంటే దాదాపు 1300 రూపాయలు” అని ఆ పెన్ను తన చేతిలో పెట్టి ఆ పాత పెన్నుని అక్కడున్న డస్ట్ బిన్ లో పడేశాడు. భర్త తనకు 1300 రూపాయల బంగారు క్రాన్ పెన్ను ఇచ్చినందుకు సంతోషం కన్నా తన పాత పెన్నును వేస్ట్ పేపర్ బాస్కెట్లో అలా గిరాటయటం అనాగరికంగా అనిపించింది మీనాకి.

ఆ పెన్ను తనకు తన చెల్లెలు బర్త్ డే గిఫ్ట్ గా ఇచ్చింది. అదీ ఎలా? రెండు వారాల పాకెట్ మనీలో నుంచి సేవ్ చేసి. పెళ్ళిలో ఎన్నో కాన్ఫ్లీక్ట్ పెన్ సెట్లు బహుమతిగా వచ్చినా వాటిని ముట్టుకో నుకూడా లేదు తను. తనకు ప్రేమతో చెల్లెలిచ్చిన ఆ పెన్నునే అమెరికాకు తెచ్చుకుంది. కానీ, ఇవాళ

అది కాస్తా కుప్పలాట్టి పాలయింది. మీనా మనస్సు చెల్లెలిని తలుచుకొని బాధ పడింది. ఎవరో వస్తుంటే కళ్ళలో నుండి ఉబికి వస్తున్న కన్నీళ్ళను చెంగుతో తుడుచుకుంది మీనా.

★ ★ ★

ఓ రోజు రామం తొందరగా ఇంటి కొచ్చాడు. భార్యను సినిమాకి వెళదాం రమ్మని చెప్పి బయట కారులో వెయిట్ చేస్తున్నాడు. ఈ న్యూయార్క్ పట్టణంలో తను వచ్చిన రోజు నుంచి రోజూ ఇంట్లో వీడియోలో సినిమాలు చూస్తూనే ఉంటారు తన కుటుంబ సభ్యులు. ఇండియాలో సినిమాల మీద ఉన్న వ్యామోహం, మోజు మీనాకు అమెరికాకు రాగానే మొహం మొత్తింది. కానీ, ఈ సాకుతో భర్తతో బయటికి వెళ్ళవచ్చు ఆశతో త్వర త్వరగా బయలు దేరింది. తొందరలో వాచీ పెట్టుకుంటూంటే చెయిన్ తెగి వాచీ క్రింద పడింది. ఏదో అపశకునంలా తోచింది మీనాకి. భయపడు తూనే వంగి తీసింది వాచీని.

‘హమ్మయ్య’ దేవుడి దయ బాగానే పనిచేస్తున్నది. తివాచీ మీద పడటంవల్ల వాచీ కేం కాలా. చెయిన్ పిన్ ఊడి తెగిపోయింది. మళ్ళీ ఓ పిన్ వేసుకుంటే సరిపోతుంది’ అని మనసులో అనుకొని ఆ వాచీని హ్యాండ్ బ్యాగ్ లో వేసుకొని కారులో తన కోసం కాచుకున్న రామంని చేరుకుంది మీనా.

“ఇదుగో మీనా... అసలు సినిమా కోసంగాదు మనం వెళ్ళింది. ఆ ఇంట్లో రోజూ, ఆ వీడియో

ముందు బ్లాక్ అయిపోయి ఈ రోకాన్నే మర్చిపో తున్న నీకు బయటి ప్రపంచాన్ని చూపిద్దామనే ఈ ప్లాన్. ఎలా ఉంది?” అని నవ్వుతూ అడిగాడు రామం.

మీనాకి అరికాలు మంట నెత్తికెక్కింది. ఇంట్లో తన అత్త, మరిది, అడబడుచు అందరూ తన పేరు చెప్పుకుని రోజుకు రెండు మూడు కాసెట్లు తెచ్చి వేసుకొని వాళ్ళు ఎంజాయ్ చేస్తుంటే తను చూసి చూడనట్లు ఊరుకుంటుంటే, తనేదో టి.వి. వీడియోల ముందు బ్లాక్ అయిపోయానంటారా? ఎం లైనా అమెరికాలో ఉన్నంత మాత్రాన స్వదేశంలోని వాళ్ళంటే అంతమలకన ఉండకూడదు అనుకుంది మీనా. అదీ గాక నీళ్ళు ఈ రోజున చూసే సినిమాలు తను ఇండియాలో ఎప్పుడో చూసేసింది. ఆ పాత సినిమాల కోసం తనేం తాపత్రయపడటంలా. అయినా రామం అన్నమాటలు మీనా గుండెల్లో బాణాల్లా గుచ్చుకున్నాయి.

కాసేపు ఇద్దరి మధ్య మౌనం. అది అలా కంటిన్యూ అవటం ఇష్టం లేక రామం కారాపి మీనాను వదన్న హోటల్ కు తీసుకెళ్ళాడు. జాక్ సన్ ఫ్లాట్ లో అదో సౌతిండియన్ ఉడిపి హోటల్. ఏం కావాలో ఆర్డర్ వ్వమన్నాడు రామం. మెనూ కార్డులో ఏది చూసినా ఐదు డాలర్ల కు తక్కువ లేదు. మీనా మెదడులో 25వ ఎక్కిం మొదలయింది. ఐదు ఇరవై ఐదుల నూట ఇరవై ఐదు. “అమ్మ బాబోయ్” ఒక్క మసాలా దోశ నూట

పడమరి
—చిర్రవారి మధన్ మోహన్

పాతిక రూపాయలా? "అబ్బే నాకేం వద్దండీ" అంది నసుగుతూనే.

"చీ చీ అలా లోపలికి వచ్చేసి ఊరికే వెళితే బాగుండదు ఏదైనా తిను" అని, "అహో అన్నట్టు నీకు జాంగ్రీ అంటే ఇష్టం కదా" అని అక్కడి కొచ్చిన స్టువర్డ్ తో రెండు జాంగ్రీలు, రెండు మసాలా దోశెలు, రెండు కాఫీలు ఆర్డర్ చేశాడు రామం.

టేబుల్ మీద సర్వర్ తెచ్చి పెట్టిన స్టేటును చూస్తుంటే మీనాకి రూపాయలే కనిపిస్తున్నాయి. "అలా చూస్తావేం తిను" అంటూ ప్రేమగా జాంగ్రీని నోట్లో పెట్టాడు రామం. అలా పది మందిలో బహిరంగంగా అతనలా చేయడంతో మీనాలో ఆనందంకన్నా ఒకలాంటి విత్తడాయల్ సింవటమ్ ఫీలయింది.

బిల్ వచ్చింది. మొత్తం 22 డాలర్లు. టిప్ తో సహా పాతిక డాలర్లు పెట్టాడు రామం. ఇద్దరూ బయటికి వస్తుంటే "ఇవాళ నీ టిఫిన్ ఖర్చు 650 రూపాయలు" అన్నాడు నవ్వుతూ. మీనాను ఎవరో చర్చాకోల్ తో కొట్టివట్టయింది.

ఇదే ఇండియాలో అతనామాట అని వుంటే ఆ డబ్బును అతని మొఖాన కొట్టిఉండేది. కానీ అది అమెరికా. అక్కడ మన డబ్బుకు విలువ లేదు. వాళ్ళ డాలర్లు తన దగ్గర లేవు. అతడు తన భర్త అయినా ఆమె అంతరాత్మ రామం అలా అని ఉండకూడదని ఘోషించింది. నీనిమా చూస్తున్నంత సేపూ తన మనస్సు మనస్సులో లేదు. తన తల్లిదండ్రులు, ఫ్రెండ్స్, చెల్లెలు, బంధువులు తనను గారాబంగానూ గౌరవంగానూ చూసుకోవడం జ్ఞాపకం వచ్చింది. కళ్ళలో నీళ్ళు తిరిగాయి మీనాకు. హాయిగా ఆ చీకట్లో మనసు విప్పి ఎడ్చింది మీనా...

★ ★ ★

ఆ రోజు మీనా బర్త్ డే—

మెన్ హటన్ లో ఎంపైర్ స్టేట్ బిల్డింగ్ చూడటానికి బయలుదేరారు మీనా, రామం. న్యూయార్క్ లో అదే పెద్ద బిల్డింగ్. పైకెళ్ళి న్యూయార్క్ ను నాలుగువైపులా చూడొచ్చు. రామం దారిలో కారాపాడు. మీనాను కారులోనే ఉండమని చెప్పి కాసేపట్లో ఓ చిన్న గిఫ్ట్ పాక్, ఓ ఎట్ట రోజు పువ్వుతో ప్రత్యక్షం అయ్యాడు. ఆ రోజు పువ్వును ఆమె తలలో పెట్టి "ఇవాళ నీకో గిఫ్ట్ ప్రెజెంట్ చెయ్యాలనుకున్నా. కానీ, దాన్ని ఆకాశంలోనే ఇస్తా", అంటూ దాన్ని తన బ్రీఫ్ కేసులో దాచేశాడు రామం.

తనకు కొన్న గిఫ్ట్ ఏమై ఉంటుందా అన్న మీనా ఆలోచనలు పరి పరి విధాల పరిగెత్తడం మొదలయ్యాయి. ఇంతలో రామం వేసిన కారు బ్రేకులో ఆలోచనలకు బ్రేక్ పడ్డాయి. ఈ లోకంలోకి వచ్చింది మీనా. ఇద్దరూ టెక్సాస్ కొనుక్కొని ఎంపైర్ స్టేట్ బిల్డింగ్ పైకి వెళ్ళారు.

నిజంగా ఆ బిల్డింగ్ పై అంతస్తుని ఆకాశానికి ఆరంభం అని చెప్పుచు. అంత ఎత్తుకి ఒకేసారి వస్తే

కళ్ళు తిరుగుతాయి అని రెండు మజిలీలుగా పంపిస్తుంటారు టూరిస్టులను.

అంత ఎత్తునుండి న్యూయార్క్ ను నాలుగు వైపులా టెలిస్కోపులో చూసి ఆనందిస్తున్న మీనా ఓ చిన్న పిల్లలాగా మారిపోయి తన ఉనికినే మరిచిపోయింది. తనతో తన తల్లిదండ్రులు, చెల్లెలు, ఫ్రెండ్స్ ఉంటే ఎంత బావుంటుందో అని అనుకుంది. ఆ ఆలోచనకు—

"మీనా టైం ఎంత?" అన్న రామం ప్రశ్న అంతరాయం కల్గించింది.

మీనా ఇబ్బందిగా తన మొండి చేతిని చూసుకొని, హౌండ్ బ్యాగ్ లో నుంచి తన పాత వాచీని, తెగిన చైన్ ను తీసి 4.30 అని సమాధానం చెప్పింది. అలా చెబుతున్నప్పుడు ఆమె మొఖం చిన్న బోయింది. కానీ తమాయించుకుని—

"ఏవండీ మనం కింది కెళ్ళేటప్పుడు ఓ వాచీ షాపులో దీనిని రిపేర్ చేయించుకొందాం అండీ... ఓ పిన్ను వేసుకుంటే చాలు రిపేరయిపోతుంది." అంటున్న మీనా చేతిలోని వాచీని తీసుకొని జేబులో వేసుకొని తన పేకెట్ లో నుంచి ఓ కొత్త గోల్డ్ సీక్ వాచ్ ఆటోమాటిక్, డే అండ్ డేట్ ఎలక్ట్రానిక్

గట్టిపడిన బ్రెడ్ ముక్కల్ని కుక్కర్ ఆవిరికి రెండు సెకన్లు వుంచితే మెత్తబడి ఫ్రెష్ గా అవుతాయి.

* * *

వూరీలు రుచిగా వుండాలంటే నీళ్ళలో తడిపిన రెండు మూడు బ్రెడ్ పైసులను కూడా వూరీల పిండిలో చేర్చి కలపాలి.

కొద్ది తీసి ఆమె చేతికి స్వయంగా కట్టాడు. మీనా దాన్ని చూసి ఎంతో ఆనంద పడిపోయింది. "దీని వెల ఎంతండీ..." ఎంత చదువుకున్నా ఆమెలోని సహజమైన స్త్రీ తత్వం బయటికి తొంగి చూసింది.

"2500 రూపాయలు" హుందాగా చెప్పాడు రామం.

"చాలా థ్యాంక్స్ అండీ" కృతజ్ఞతాపూర్వకంగా చెప్పింది మీనా "అలాగే పోతూ పోతూ నా వాచీని కూడా రిపేర్ చేసుకుందాం" అంది.

రామం నవ్వుతూ, "ఇంకా చెయిన్ తెగిపోయిన ఈ పాత ఇండియన్ వాచ్ ఎందుకు?" అంటూ విలాసంగా గాలిలోకి విసిరేశాడు. అది అంత ఎత్తు బిల్డింగ్ నుంచి క్రింద పడింది. పడుతున్న ఆ వాచీని చూసి రామం ఆనందించాడు. కానీ, మీనాకు ఆ వాచి వెనకాల తన తల్లి ఆస్వాయత, పట్టుదల - తన సాధించిన ఘన విజయం జ్ఞాపకానికి వచ్చాయి.

★ ★ ★

తను స్కూల్ ఫైనల్ ఫస్ట్ ర్యాంక్ లో పాస్ అయితే బహుమతిగా వచ్చిన గడియారం అది. దానికి దోహదం చేసింది తన తల్లి కృషి. తన కన్నా

ముందు ఎవరెవరు వాచీలను బహుమతిగా పొందారో వారందరి ఫోటోలను న్యూస్ పేపర్లలో నుంచి స్రతి సంవత్సరం కత్తిరించి సేకరించి ఓ ఆల్బంలాగా తయారు చేసింది. ఆఖరికి ఓ తెల్ల కాగితంలో తన ఫోటోను కూడా అతికించి దాని కింద ఎస్.ఎస్.ఎల్.సి.లో ఫస్టు ర్యాంక్ వచ్చిన మీనాకు ఫలాన వాచ్ కంపెనీ కానుక అని తన స్వదస్తూరితో రాసి తనను ఇన్ సైర్ చేసింది తన తల్లి.

ఆ పేపర్ కట్టింగ్ ఆల్బమ్ ను చూసి తనూ పట్టుదలతో చదివింది. ఆశ్చర్యం నిజంగానే తను ఫస్టు వచ్చింది. అనుకున్న ప్రకారం వాళ్ళు తనకు వాచీ ప్రెజెంట్ చేశారు. వారి ఫైర్మన్ & మేనేజింగ్ డైరెక్టర్ తో తను తీసుకున్న ఫోటోను చెల్లెలికి ఇచ్చింది తను. ఆమె కూడా తనలాగా పైకి రావాలని.

పెళ్ళిలో అత్తవారు కొత్తవాచీ ఇస్తానంటే వద్దంది. తీరా ఇవాళ ఆ వాచీ గాలిలో ఎగిరి మెన్ హటన్ వీధుల్లో ఎవరికీ కొరకాకుండా పడింది. తన బాధను ఎవరితో చెప్పుకోవాలి? ఎవరు అర్థం చేసుకుంటారు? చీ.. చీ... వీళ్ళూ ఒక మనుషు లేనా? వీళ్ళ కనలు మనసులూ, మమతలూ ఉంటాయా? ఎప్పుడూ కొత్త మీద మోజు దాన్ని డబ్బుతో ఎలా కొనుక్కోవాలని ఆలోచనే గానీ ఇవతల వాళ్ళ మనస్సును అర్థం చేసుకోలేరా? వారి భావాలకు గౌరవం ఇవ్వలేరా? అని ఘోషించింది మీనా మనస్సు....

తన చుట్టూ ఉన్నవారిని వట్టి మెటేరియలిస్టులు అనీ తిట్టింది మీనా...

వాళ్ళు ఆమెను సెంటిమెంటల్ పూల్ అన్నారు.

★ ★ ★

రెండేళ్ళ తర్వాత—

న్యూయార్క్ కెన్నడీ ఎయిర్ పోర్టులో తన తల్లిని, చెల్లెలిని రిసీవ్ చేసుకోవటానికి వెళ్ళింది మీనా. ఇద్దరినీ ఆస్వాయంగా కాగలించుకొని రిసీవ్ చేసుకుంది.

"అక్కా నీకు ఇష్టం అని అమ్మ సున్నండలు, చక్రాలు చేసుకొచ్చిందే... అవన్నీ పెట్టి నా బాగ్ కూడా చిరిగిపోయింది." అంది చెల్లెలు.

"మీ పిచ్చిగానీ ఇవన్నీ అక్కడి నుంచి మోసుకు రావాలా? అయినా చిరిగింది ఆప్టరల్ పాత బాగ్ గా... అదీ ఇండియన్ బాగ్. దానికి బదులు నేను మంచి అమెరికన్ సూట్ కేస్ కొనిస్తాలే." అంది మీనా.

"అది కాదక్కా అది నాకు కాలేజీలో ఫ్రైజ్ వచ్చింది. అందుకని అదంటే నాకో అటాచ్ మెంట్..."

"డోంట్ బి ఎ సెంటిమెంటల్ పూల్" అంటూ ఆ బ్యాగ్ ను డిక్లీ-లోకి విసిరేసింది మీనా. అమెరికాలో అప్పుడే కాలు పెట్టిన ఆ చిన్నారి చెల్లెలికి తగిలిన మొదటి కలర్ ఫుల్ షాక్ మీనాయే ఇచ్చింది.